

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Tdo/61/2014
Identifikačné číslo spisu:	6713010088
Dátum vydania rozhodnutia:	03.12.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Šimonová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:6713010088.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 3. decembra 2014 v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Pavla Polku v trestnej veci proti obvinenému P. M. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, zo dňa 18. decembra 2013, sp. zn. 4 To 84/2013 takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného P. M. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súd Zvolen zo dňa 27. mája 2013, sp. zn. 3 T 27/2013 bol obvinený P. M. uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenia § 138 písm. h/ Tr. zák. na tom skutkovom základe , že

dňa 21.12.2011 v čase medzi 15.45 h až 16.00 h v obci E., ako majiteľ psa rasy Rotweiler porušil § 22 ods. 6 zák. č. 39/2007 Z. z. o veterinárnej starostlivosti, nakoľko nevykonával opatrenia zabezpečujúce zabráneniu jeho úteku, následkom čoho umožnil útek jeho psa rasy Rotweiler na ulicu, kde sa v tom čase nachádzala poškodená Mgr. P. P., nar. XX.XX.XXXX na prechádzke spoločne s jej synom C. P., nar. XX.XX.XXXX, kde pes po prekonaní dreveného plotu začal na nich ceriť zuby a obiehť okolo nich, následne na ňu zaútočil a to tak, že ju začal hrýzť do oboch spodných končatín, následne ju strhol na zem a ťahal ju v zahryznutí po zemi, pričom ona svojím telom kryla pred útokom svojho syna C. P., vtom po ulici prichádzalo osobné motorové vozidlo, ktorého posádka psa odohnala, pričom takýmto konaním spôsobil pes obvineného P. M. poškodenie Mgr. P. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. XX/X, N., početné hryzné rany na oboch predkoleniach s početnými modrinami, následkom týchto zranení musela podstúpiť operačný zákrok a to artroskopiou pravého kolena s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní 12 týždňov.

Za to mu súd podľa § 157 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/, § 38 ods.3 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody na dva roky s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 30 mesiacov /podľa § 49 ods. 1 písm. a/ a § 50 ods. 1 Tr. zák./.

Súčasne súd rozhodol podľa § 287 ods. 1 Tr. por. o povinnosti obvineného na náhradu škody poškodeným Mgr. P. P. v celkovej výške 3.624,18 Eur, Centru voľného času - S. v T. vo výške 40,14 Eur, Zdravotnej poisťovni Dôvera, a. s. Bratislava škodu vo výške 4.610,23 Eur a Sociálnej poisťovni, pobočka Zvolen škodu vo výške 1.948,10 Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. bola poškodená Mgr. P. P. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie.

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom zo dňa 18. decembra 2013, sp. zn. 4 To 84/2013 podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. zrušil rozsudok Okresného súdu Zvolen z 27.mája 2013 sp. zn. 3T27/13 vo výroku o treste a na základe § 322 ods. 3 Tr. por. obvinenému P. M. uložil podľa § 157 ods. 2 za použitia § 36 písm. j/, § 38 ods. 3 Tr. zák. a § 56 ods. 2 Tr. zák. peňažný trest vo výške 1.200,- Eur a podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad zmarenia peňažného trestu mu bol ustanovený náhradný trest odňatia slobody na dva mesiace.

Obvinený P. M. podal prostredníctvom obhajcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici dovolanie podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Tr. por. s odôvodnením, že napadnutému rozhodnutiu predchádzalo konanie v ktorom bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu, ako aj že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

V odôvodnení svojho dovolania uviedol, že s odsudzujúcim rozsudkom Okresného súdu Zvolen v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici nesúhlasí, pretože ich odôvodnenia považuje za nedostatočné, nakoľko podľa jeho názoru sa súdy v dostatočnej miere nezaoberali jeho právnou argumentáciou a tiež aj z dôvodu, že zistený skutkový stav nesprávne právne posúdili.

Obvinený dôvodil, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že spolu so svojím otcom sa už dlhšiu dobu venovali chovu psov a za tým účelom mali zriadenú chovnú stanicu. Všetkých psov, vrátane toho, ktorý poškodenej spôsobil poranenia, riadne, pod dohľadom kynológa vycvičili. V minulosti sa im nikdy nestalo, že by niektorý zo psov z voliéry ušiel. Výšku voliéry asi 1,80 m, aj s poukazom na skúsenosti z minulosti, považovali za dostatočnú. Pes pri úteku z voliéry musel prekonať najmenej tri vysoké oplotenia. Uviedol tiež, že je mu úprimne ľúto zranení, ktoré poškodená utrpela. Útočiaceho psa dal následne po udalosti utradiť.

V časti odôvodnenia dovolania označenej ad II/ dovolateľ uviedol, že nemal možnosť predvídať porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného trestným zákonom a skutok, pre ktorý bol odsúdený, nezavinil. Je presvedčený, že opatrenia vykonané na zabránenie úteku psa boli dostatočné. V danej súvislosti vyjadril názor, že útek psa nemohol predvídať a teda jeho vzťah k následku bol nezavinенý.

Z uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby dovolací súd vyslovil, že napadnutým rozsudkom bol v príslušných ustanoveniach Trestného zákona porušený zákon a súčasne aby zrušil odsudzujúce rozsudky okresného i krajského súdu.

V súlade s ustanovením § 376 Tr. por. samosudca súdu prvého stupňa doručil rovnopis dovolania ostatným procesným stranám na vyjadrenie.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Zvolen vo svojom písomnom vyjadrení k dovolaniu obvineného uviedol, že podľa jeho názoru nie sú dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. splnené, keďže v predmetnej trestnej veci bolo celé trestné konanie vykonané v súlade so zákonom a rozhodnutia okresného i krajského súdu považuje preto za správne a vydané na podklade dostatočne zisteného a preukázaného skutkového stavu.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. prokurátor konkrétne uviedol, že ak mal súd na základe vykonaného dokazovania za to, že obvinený konal v rozpore s ustanovením § 22 ods. 6

Zákona č. 39/2007 Z. z. o veterinárnej starostlivosti, nakoľko nevykonali všetky opatrenia, ktoré mali zabrániť úteku psa, v dôsledku čoho došlo k napadnutiu a pohyzeniu poškodenej a spôsobeniu viacerých hryzných rán, s poukazom na § 4 ods. 3 Zákona č. 282/2002 Z. z. nie je táto úvaha súdu porušením práva na obhajobu v zmysle splnenia dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Takáto úvaha nemôže byť v dovolacom konaní ani skúmaná, nakoľko by to odporovalo viazanosti dovolacieho súdu správnosťou zisteného skutku v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. prokurátor uviedol, že subjektívna stránka trestného činu sa dokazuje rovnako ako objektívne znaky trestného činu a namietanie jej nezistenia predstavuje namietanie skutkových zistení a záverov, čo je v rámci dovolacieho konania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nepripustné.

Z uvedených dôvodov prokurátor okresnej prokuratúry navrhol, aby dovolací súd dovolanie obvineného P. M. odmietol podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Poškodená Mgr. P. P. vo svojom písomnom vyjadrení k dovolaniu obvineného uviedla, že odsudzujúci rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici považuje sa správny. Podľa jej názoru súdy postupovali v súlade so zákonom a skutok správne právne posúdili.

Najvyšší súd ako súd dovolací /§377 Tr. por./ predovšetkým skúmal či má podané dovolanie všetky obsahové a formálne náležitosti, či je prípustné a či bolo podané oprávnenou osobou a pritom dospel k nasledujúcim záverom:

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolaním možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená. V posudzovanom prípade je napadnutým rozhodnutím rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici ako odvolacieho súdu, ktorým bol obvinenému P. M. uložený trest po tom, čo bol rozsudkom Okresného súdu Zvolen uznaný vinným. Proti takémuto druhu rozhodnutia je dovolanie prípustné. Dovolanie podal obvinený prostredníctvom obhajcu, bolo preto podané osobou oprávnenou podľa § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 Tr. por. K podaniu dovolania došlo na Okresnom súde Zvolen, t.j. v mieste podľa § 370 Tr. por.

V dovolaní musí byť ďalej uvedené, z akých dôvodov je rozhodnutie napádané, tak aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda a aké chyby sa vytýkajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo. Obvinený poukazuje na dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. a dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., teda na to, že zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu a na to, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Najvyšší súd sa musel zaoberať s dovolacou námietkou obvineného P. M., v rámci ktorej spochybňoval vyhodnotenie dôkazov konajúcimi súdmi a v konečnom dôsledku namietal svoje zavinenie a príčinnú súvislosť s následkom, ktorým boli viaceré poranenia poškodenej po uhryznutí jeho psom, a to z hľadiska porušenia jeho obhajobného práva a domáha sa preto zrušenia odsudzujúceho rozsudku Okresného súdu Zvolen, ako aj rozsudku odvolacieho Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorými bol právoplatne uznaný vinným a bol mu uložený trest.

Dovolacím dôvodom podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. je, že v konaní, ktoré odsudzujúcemu rozhodnutiu predchádzalo bolo zásadným spôsobom porušené právo obvineného na obhajobu.

Pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolací súd preskúmal, či v predmetnom prípade boli zásadným spôsobom porušené obhajobné práva obvineného. V danej súvislosti treba zdôrazniť, že obvinený vo svojom dovolaní explicitne neuviedol, akým postupom orgánov činných v trestnom konaní, resp. súdov boli zásadným spôsobom porušené jeho obhajobné práva. Obvinený iba namietal jednak spôsob odôvodnenia rozhodnutí, ktoré považuje za nedostatočné, pretože sa súdy „v dostatočnej miere nezaoberali jeho

argumentáciou“ a jednak nesprávne posúdili skutkový stav veci.

Podľa § 371 ods. 7 Tr. por. dovolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V zmysle citovaného ustanovenia Trestného poriadku nie je možné akceptovať dovoláciu námietku obvineného, ktorou namietal správnosť a úplnosť odôvodnenia napadnutého rozsudku. Takúto výhradu voči rozsudkom okresného a krajského súdu nie je možné posúdiť ako porušenie práva obvineného na obhajobu a teda táto námietka nemôže naplniť dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Vo vzťahu k dovolacím námietkam obvineného založených na tvrdení, že z minulosti mal dostatok praktických skúseností získaných pri chove psov veľkých plemien, že psy boli vždy podrobené odbornému výcviku a že vzhľadom na skúsenosti voliera a jej oplatenie vždy postačovali k riadnemu zabezpečeniu psov, tak aby nemohli ujsť, sú okolnosťami, ktoré obvinený už uvádzal v rámci svojej obhajoby v priebehu trestného konania a vo svojej podstate o túto argumentáciu oprel i svoje odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa. Ak súdy vyhodnotili výsledky dokazovania inak, ako to zodpovedalo subjektívnej predstave obvineného, tak nie je možné konštatovať, že súdy svojim postupom porušili jeho právo na obhajobu.

Treba uviesť, že dovolacími námietkami obvineného v časti odôvodnenia dovolania ad I/, ale aj pod bodom ad II/ sú v skutočnosti námietkami voči správnosti a úplnosti ustálenej skutkovej podstaty a v konečnom dôsledku sa domáha oslobodenia spod obžaloby s poukazom na to, že ako majiteľ psa tohto riadne zabezpečil tak, aby nemohol z voliery uniknúť a následne ohroziť iného na zdraví.

V daných súvislostiach namietal, že výsledkami dokazovania mu nebolo preukázané nedbanlivostné zavinenie ani len vo forme nevedomej nedbanlivosti podľa § 16 písm. b/ Tr. zák. V tejto časti Najvyšší súd Slovenskej republiky, v súlade s právnym názorom prokurátora Okresnej prokuratúry Zvolen zdôrazňuje, že otázka zisťovania zavinenia je otázkou skutkovou, ktorá je vylúčená z preskúmania dovolacieho súdu.

Dovolacím dôvodom podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Dovolací dôvod podľa vyššie citovaného zákonného ustanovenia je teda určený k náprave právnych väd rozhodnutí vo veci samej, ak spočívajú v právnom posúdení skutku či iných skutočností podľa noriem hmotného práva. Nemožno sa teda v rámci tohto dovolacieho dôvodu domáhať preskúmania skutkových zistení urobených súdom. Dovolací súd je viazaný skutkovým stavom, ako bol zistený v priebehu trestného konania a ako je vyjadrený najmä vo výroku odsudzujúceho rozsudku, pričom zisťuje, či je právne posúdenie skutku v súlade s tým, ako je vyjadrené konanie v príslušnej skutkovej podstate trestného činu vzhľadom k zistenému skutkovému stavu.

Z tohto pohľadu dovolací súd nemôže byť všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmavanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy, bez toho aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať.

V trestnej veci obvineného P. M. to znamená, že pre dovolací súd je rozhodujúce skutkové zistenie, podľa ktorého obvinený spáchal skutok tak, ako je uvedené v rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými skutkovými závermi sa stotožnil aj odvolací súd. Tieto skutkové okolnosti obsiahnuté v popise skutku potom poskytujú spoľahlivý podklad pre naplnenie všetkých zákonných znakov prečinu ublíženia na zdraví § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h/ Tr. zák., zo spáchania ktorého trestného činu bol obvinený uznaný vinným.

Podľa § 22 ods. 6 Zákona č. 39/2007 Z. z. o veterinárnej starostlivosti vlastníka zvierat a alebo chovateľ

zvieratá je povinný zabezpečiť opatrenia na zabránenie útoku zvieratá .

Podľa § 4 ods. 3 Zákona č. 282/2002 Z. z. upravujúceho niektoré podmienky držania psov za psa vždy zodpovedá chovateľ psa alebo osoba ktorá psa vedie alebo nad psom vykonáva dohľad.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v danej súvislosti poukazuje na platnú judikatúru, podľa ktorej páchatel naplní znaky skutkovej podstaty trestného činu ublíženia na zdraví podľa 157 Tr. zák. /a to aj po subjektívnej stránke/, ak jeho pes voľne pobehoval bez dozoru mimo priestorov objektu, v ktorom bol umiestnený a pri jeho úniku napadol poškodenú, ktorej spôsobil ťažkú ujmu na zdraví. Obvinený v inkriminovanom čase nevykonával nad svojím psom náležitý dozor /pretože v opačnom prípade by pes nemohol uniknúť a voľne sa pohybovať na ceste/ tak, aby sa pes nedostal z voliéry a neurobil teda všetko, aby zabránil napadnutiu a poraneniu poškodenej, keď ako chovateľ psa /psov/ bol povinný v zmysle § 22 ods. 6 zákona č. 39/2007 Z. z. o veterinárnej starostlivosti a § 4 ods. 3 zákona upravujúceho niektoré podmienky držania psov urobiť všetko preto, aby zabránil nebezpečenstvu útoku tohto psa voči druhej osobe. Jeho povinnosťou nepochybne bolo zaistiť dostatočne zabezpečenie pred jeho možným útokom. Dokazovaním v predmetnej trestnej veci bolo preukázané, že pes obvineného z objektu voliéry utiekol /zrejme nemožno vylúčiť ani, že ho iná nepovolaná osoba vypustila/, a je teda zrejmé, že obvinený ako jeho majiteľ neurobil všetko preto, aby sa to nestalo.

Poranenie, ktoré spôsobil inému útok psa zakladá u majiteľa, resp. chovateľa psa znaky trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 157, resp. § 158 Tr. zák. po subjektívnej stránke, keď neurobil všetky opatrenia, primerané konkrétnej situácii, aby zabezpečil ochranu zdravia spoluobčanov pred útokom psa, hoci vedel alebo mal a mohol vedieť, že pes môže byť útočný a nebezpečný voči cudzím osobám. Porušenie povinností vyplývajúcich zo zákona č. 39/2007 Z. z. o veterinárnej starostlivosti, resp. zákona č. 282/2002 Z. z. upravujúceho niektoré podmienky držania psov nepochybne je porušením dôležitej povinnosti v zmysle § 138 písm. h/ Tr. zák.

Z uvedeného je zrejmé, že v rozsahu námietok obvineného P. M., nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c/ Tr. por. jeho dovolanie na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.